

22 APRIL – OPENBARE DIENSTEN

WAAROM DE STAKERS GELIJK HEBBEN

Wie op 22 april staakt, heeft gelijk! De diverse regeringen willen niets minder dan de openbare diensten in de soep laten draaien. Slechte werking als gevolg van onderfinanciering? Ze zullen het wijten aan het “rigide” personeelsstatuut en de “buitensporige” pensioenen. Hun betrachting? De verkoop voorbereiden van de sappigste stukken aan bevriende ondernemers. De staking van 22 april zal dat niet tegen houden. Na hun eerste successen zullen de regeringen echter meer willen. Steeds nieuwe aanvallen zullen collega’s die nog afwachten of zelfs wegzijden, in actie duwen. Als ze zich dan bij een bestaande haard van verzet kunnen aansluiten en niet alles opnieuw moet beginnen, is het mogelijk dat we heel het besparingsbeleid terug kunnen draaien.

DE STERKTE VAN DE ARBEIDERSBEWEGING...

Het klopt dat we de voorbije maanden meer tegen de stroom in moesten dan vorig jaar. Toen werd ruim vooraf een actieplan met een concentratie, een massabetoging, drie provinciale en een nationale 24-urenstaking aangekondigd. Inhoudelijk sterke pamfletten en personeelsvergaderingen deden de rest. In een paar weken tijd werd de hardnekkige mythe dat klassenstrijd niet meer zou bestaan, ontkracht. De arbeidersbeweging herbevestigde haar rol als motor van maatschappelijke verandering. Studenten, artiesten en zelfs kleine ondernemers werden meegesleept. In de peilingen donderden de regeringspartijen achteruit. Eind vorig jaar had de federale regering maar een duwtje meer nodig om te vallen.

We hadden het moeten doen. Dan was de indexsprong, het optrekken van de pensioenleeftijd, de feitelijke afschaffing van het brugpensioen en het schrappen van de wachtuitkering er niet gekomen. Dan moesten we nu niet meer staken tegen de uitholling van het ambtenarenpensioen, tegen de niet vervanging van 4 op de 5 uittreedende ambtenaren, tegen de afbouw met 28% van de werkingsmiddelen van de federale openbare diensten en de vermindering van de investeringen met 33%. Het actieplan van vorig najaar heeft aangetoond hoe sterk de arbeidersbeweging wel is, mits een duidelijk plan en welomschreven doelstellingen. Plots was het patronaat wel bereid om te onderhandelen.

... EN HAAR ZWAKTE

Het voorjaar legde de beperkingen bloot. Wie onderhandelingen afwijst, isoleert zich. Maar wie onderhandelt zonder dead-line, zonder druk op de ketel, is bij voorbaat verloren. Toch lieten de vakbondsleidingen zich strikken: eerst met een onschuldig akkoord over de welvaartsenveloppe en daarna met een schandalig

loonakkoord dat de ACV-top door de strot van de helft van haar apparaat en de meerderheid van de ACV-basis ramde. Het ABVV verliet de onderhandelingen. Het had onmiddellijk moeten oproepen tot een militantenconcentratie gevolgd door provinciale betogingen of een nationale. Het had de ACV-top nog kunnen dwingen tot een bocht, een beetje zoals ACV-Transcom verplicht werd haar achterban bij het spoor een vrijgeleide te geven om vandaag mee te staken.

Het ABVV bleef echter maar warm en koud blazen, dreigen en uitstellen. Dat ondermijnt de argumentatie van de militanten en ontnemt hen de goesting om er echt voor te gaan. Dat 20.000 hoofdzakelijk vakbondsmilitanten in de gietende regen deelnamen aan de urenlange Grote Parade, bewijst dat niet de actiebereidheid van de basis, maar het getalm aan de top het probleem is. Het moment ging hoe dan ook verloren en verklaart de matige opkomst tijdens de week van provinciale betogingen. Dat dit ook vandaag op de staking haar sporen zou nalaten was onvermijdelijk.

GEEN WOORDEN, MAAR DADEN

De vakbonden blijven gekant tegen de indexsprong, het optrekken van de pensioenleeftijd, de nieuwe aanvallen op de wachtuitkeringen etc. De bonden van de openbare diensten eisen investeringen en willen niet dat geraakt wordt aan het ambtenarenpensioen. Maar wat baten woorden als tegelijk de sociale afbraak doorgaat. Velen zijn bereid zich te informeren, te betogen en te staken, maar enkel als onze woorden gepaard gaan met overeenstemmende daden.

We weten intussen allemaal wat nodig is. Niet een halsoverkop uitgeroepen algemene staking die maar half opgevolgd wordt en eerder de zwaktes dan de sterktes benadrukt. Maar integendeel een

Linkse Socialistische Partij

Volg onze dagelijks geactualiseerde website voor nieuws, analyses en voorstellen voor de strijd: **WWW.SOCIALISME.BE**

actieplan zoals dat van het najaar, dat opbouwt naar een nog breder gedragen en nog hardere algemene staking om de regering ten val te brengen. Dat vereist dat we intern orde op zaken stellen. Teveel secretarissen, van beide bonden, steken meer tijd in het afremmen van initiatieven aan de basis dan in het samenbrengen en maximaliseren van het volledige potentieel. De beste manier om daarin verandering te brengen is ons beter organiseren aan de basis en zonodig onze delegees en secretarissen ter verantwoording roepen.

POLITIEK ALTERNATIEF

Hoe komt het toch dat de vakbondsleidingen de krachtsverhoudingen die vorig jaar werden opgebouwd zo gemakkelijk weer uit handen gaven? Gebrek aan alternatief, denken we. Ze blijven immers rekenen op de christen- en sociaal-democratie. Maar die zijn zelf van oordeel zijn dat we langer moeten werken, dat onze lonen te hoog zijn en investeerders best agetrokken worden met fiscale geschenken. We verdenken hen ervan heimelijk te hopen dat de N-VA de klus klaart in afwachting van hun terugkeer aan de macht.

Als ze denken dat daarmee de sociale rust zal terugkeren, vergissen ze zich echter. De neoliberale besparingstrein leidt niet tot investeringen, maar slechts tot meer besparingen. Wat de vakbondsleidingen ook mogen wensen, de sociale rust ligt achter ons. We gaan naar een periode van veel hardere klassenconfrontaties. In die confrontatie heeft de arbeiders-

beweging nood aan een echt alternatief. LSP alleen kan dat niet aan, maar als alle oprechte linkse activisten, organisaties en partijen hun krachten bundelen tot een nieuwe brede en democratische strijdp partij, dan kunnen we het politieke landschap flink dooreen schudden.

LSP STAAT VOOR:

- Volledig herstel van de index, vrije loononderhandelingen en een minimumloon van 15€ bruto/uur!
- Geen ondermijning van de arbeidscontracten door onderaanneming, interim of andere precare banen!
- Handen af van het statuut van de openbare ambtenaren, geen afbouw van de openbare diensten, geen privatisering en liberalisering, insourcing in plaats van outsourcing!
- Handen af van ons pensioen. Herstel brugpensioenen, vervroegd pensioen en eindloopbaansystemen met ADV!
- Optrekken van de pensioenen tot minimum 75% van het laatst verdiende loon met een minimum van 1500€ per maand!
- Stop jacht op werklozen, geen degressiviteit, geen gemeenschapsdienst, maar volledige tewerkstelling door een veralgemeende arbeidsduurverkorting tot 32u/week zonder loonverlies!
- 85% van de Vlamingen is voor een belasting op vermogens boven een miljoen euro. Wij steunen dat en wensen er de nationalisatie onder democratische controle van de financiële sector aan te koppelen om kapitaalvlucht uit te sluiten.
- Nationalisatie van de sleutelsectoren van de economie onder democratische controle door de gemeenschap!
- De chaotische markteconomie en het private winstbejag bieden geen enkele garantie op een job. Voor een democratisch opgestelde en door de gemeenschap gecontroleerde planeconomie in een modern en democratisch socialisme!

Op de gevestigde media moeten we niet rekenen om onze standpunten en bekommernissen naar voor te brengen. Ook inzake media geldt dat wiens brood men eet, diens woord men spreekt. Daarom is socialistische media belangrijk. Koop maandblad *De Linkse Socialist* van onze militanten voor 2 euro of neem een jaarabonnement van (minstens) 20 euro.